

Узагальнюючи усе вищенаведене, можемо стверджувати, що стратегія управління персоналом є планом дій підприємства щодо управління персоналом, який допоможе ефективно реалізовувати поставлені цілі та підвищувати конкурентоспроможність як підприємства, так і самих працівників. Для ефективної роботи підприємства слід розробити грамотну стратегію управління персоналом. Це досить трудомістка робота, яка потребує як зусиль керівників підприємства, так і бажання самих працівників та підлеглих. Працівникам слід розуміти, для чого вони працюють і який повинен бути результат. Для розроблення стратегії управління персоналом варто використовувати усі наявні інструменти та ресурси підприємства та приводити їх у стратегічну відповідність.

Список використаних джерел:

1. Балабанова Л. В. (2010) Стратегічне управління персоналом підприємства в умовах ринкової економіки: монографія. Донецьк: Дон НУЕТ. 238 с.
2. Друкер П. (2008) Класичні роботи з менеджменту. Харків. 220 с.
3. Козенков Д. Є., Крамаренко А. В., Вишнеvsька М. К. (2022) Стратегічне управління персоналом промислового підприємства монографія. Дніпро: Поліграфцентр «Формат». 116 с.
4. Мица В. П. (2018) Кадрова політика на підприємстві: проблеми і перспективи. *Актуальні проблеми економіки*. № 6 (84). 165-168 с.
5. Щербак В. Г. (2005) Управління персоналом підприємства. Харків: Вид-во ХНЕУ. 220 с.
6. Practicing Strategic Human Resources (2022). URL: <https://cutt.ly/X37ZIRj>

УДК 65.014:657.442

Котляр Д.С. аспірантка спеціальності 073 Менеджмент

(*Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», м. Харків, Україна*)

ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОМ ПІДПРИЄМСТВА

У сучасних кризових умовах господарювання, що склалися в Україні на даному етапі, прибуток є індикатором успішного реагування менеджменту підприємств на динамічні зміни зовнішнього середовища. Однією з ключових ланок управління підприємством є система управління його прибутком, тому необхідно проаналізувати підходи вітчизняних вчених до визначення цього поняття.

У результаті проведеного аналізу економічних наукових джерел можна відзначити, що розкриття сутності управління прибутком підприємства є одним із завдань досліджень багатьох вітчизняних науковців. Так, Ларіонова К. та Капінос Г. вважають, що управління прибутком підприємства – це комплексний процес, що включає аналіз, планування, регулювання та контроль формування, розподілу і використання прибутку, та який реалізується за допомогою багаторівневої і взаємозалежної системи всіх організаційних елементів підприємства для забезпечення зростання прибутку в короткостроковому і довгостроковому періодах [1]

Мельничук Г.С., Склярук А.А у своїй праці зазначають, що управління формуванням прибутку підприємства, будучи інтегрованим у загальну систему управління прибутком, є окремим об'єктом управління. Більше того, даний об'єкт управління має свої специфічні особливості, що пов'язані зі значним впливом факторів зовнішнього середовища на ймовірну величину одержуваного підприємством прибутку, а тому належне управління ним потребує формування окремого механізму [2].

На думку Гуменюк В.С. управління прибутком – це процес побудови та реалізації

найбільш економічно ефективних рішень щодо питань формування, розподілу та використання фінансового результату господарської діяльності підприємства з метою забезпечення стійкого фінансового стану й ефективної діяльності підприємства у майбутньому [3]

Бондаренко Н.С., Тюленева Є.В. наголошують, що система управління прибутком повинна бути логічно пов'язана із загальною системою управління підприємством, тому що прийняття управлінських рішень у всіх сферах діяльності підприємства прямо або опосередковано буде впливати на рівень прибутку, який надає нові можливості і джерела фінансування для розвитку підприємства, що дасть змогу збільшити не тільки доходи підприємства, а й доходи його власників і працівників [4].

На основі проведеного аналізу праць за даною тематикою можна згрупувати наступні підходи до трактування поняття «управління прибутком підприємства»:

- є комплексом організаційно-управлінських заходів (процес пошуку та прийняття управлінських рішень);
- включає в себе підсистеми управління (формування прибутку, його розподілу та використання);
- система, що орієнтована на стратегічні та тактичні цілі підприємства;
- є складовою частиною загальної системи менеджменту підприємства.

Детальний аналіз економічних джерел щодо підходів авторів до трактування наведений у таблиці 1.

Таблиця 1

Аналіз підходів до трактування дефініції «управління прибутком підприємства» в економічній літературі

Ознака	Автор												
	Кармінська-Белоброва М.В.	Ногіна С.	Скалок Р.В.	Мельничук Г.С., Склярчук А.А.	Ларіонова К. Капінос Г.	Гладка Л.І.	Попович Д.В.	Воронкова Т.Є.	Бондарюк В.А.	Говорушко Т.А.	Николишин С.Є.	Гуменюк В.С.	Бондаренко Н.С., Тюленева Є.В.
Комплекс організаційно-управлінських заходів	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-
Включає в себе підсистеми управління (формування, розподілу, використання)	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-
Система, орієнтована на стратегічні та тактичні цілі підприємства	-	-	+	-	+	+	+	-	-	+	-	-	+
Є складовою частиною загальної системи менеджменту підприємства	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	+	+

Таким чином, можна відзначити, що у вітчизняних наукових джерелах сутність поняття «управління прибутком» розкрито на належному рівні, а існуючі підходи є взаємодоповнюючими. На нашу думку, управління прибутком є складовою частиною загальної системи управління підприємства, метою якої є забезпечення максимізації прибутку в довгостроковому періоді, яка складається з підсистем управління формування, використання та розподілу прибутку.

Список використаних джерел:

1. Ларіонова, К., & Капінос, Г. (2022). Механізм управління прибутком *Матеріали XIII Міжнародної науково-технічної конференції аспірантів та молодих вчених «Наукова весна» 2023*

підприємства. *Modeling the development of the economic systems*, (1), 120–128. DOI:<https://doi.org/10.31891/mdes/2022-3-142>

2. Мельничук Г.С., Склярчук А.А (2016) *Глобальні та національні проблеми економіки. Серія: Економіка та управління підприємствами*. Вип. 14. С. 458-462 URL: http://global-national.in.ua/archive/14-2016/14_2016.pdf#page=458

3. Гуменюк, В. С. (2018). Теоретичні основи управління прибутком підприємств. *Інфраструктура ринку*, 20: 51-55.

4. Бондаренко Н.С., Тюленева Ю.В. Удосконалення управління прибутком на підприємстві (2017). *Збірник наукових праць молодих вчених факультету менеджменту та маркетингу КІІ ім. І. Сікорського «Актуальні проблеми економіки та управління»*. Вип. 11. URL: <http://ape.fmm.kpi.ua/article/view/102586>

УДК 339.428.5/64

Крамський С.О., к.т.н., доцент, с.н.с. відділу ринкових механізмів та структур
(Державна установа «Інститут ринку та економіко-екологічних досліджень НАНУ, м. Одеса, Україна)

Антонюк П.О., к.е.н., с.н.с. відділу ринкових механізмів та структур
(Державна установа «Інститут ринку та економіко-екологічних досліджень НАНУ, м. Одеса, Україна)

ІНСТИТУЦІЙНА СКЛАДОВА ФОРМУВАННЯ СЕЛЕКТИВНОГО РИНКУ М'ЯСНОЇ ТА ЯЄЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ У ПОВОЄННИЙ ЧАС

Сучасні тенденції державної підтримки малих форм господарювання в аграрному секторі економіки вказують на безумовну зацікавленість органів влади всіх рівнів у їхньому розвитку особливо під час війни між РФ та Україною. В даний час вони стали одним з пріоритетів державної аграрної політики. Проте варто зазначити, що сьогодні все ще переважають економічні заходи підтримки над адміністративними, хоча останні можуть виявитися не менш важливими та ефективними, особливо в нинішніх складних умовах. На нашу думку, лише системний підхід у вирішенні цього важливого для держави завдання дозволить, по-перше, створити умови для забезпечення продовольчої безпеки та сталого розвитку сільських територій, а по-друге, забезпечить високу ефективність витрачання бюджетних коштів, що особливо важливо за умов обмежувальних заходів, в умовах військових дій. Насамперед, адміністративні заходи підтримки повинні забезпечувати комфортні умови виробничої діяльності малим формам господарювання, а також підтримувати рівні можливості виходу на ринки за умови збереження високої якості продукції (птахівництва і тваринництва, м'яса, яєць та яєчної продукції).

Для досягнення стратегічної мети – забезпечення сталої продовольчої безпеки та якісного розвитку сільських територій необхідна першочергова переорієнтація та вдосконалення механізму державної підтримки малих форм господарювання за такими напрямками: 1) посилення ролі адміністративних заходів підтримки розвитку малих форм господарювання, у тому числі і через проведення інституційних перетворень (удосконалення законодавства та нормативно-правового регулювання, антимонопольної політики, підготовки кадрів, інформаційно-консультаційного забезпечення) для підвищення ефективності бюджетних видатків, що спрямовуються на реалізацію заходів Державної програми розвитку сільського господарства та регулювання ринків сільськогосподарської продукції, сировини та продовольства; 2) збільшення обсягів держпідтримки на розвиток сімейних тваринницьких ферм та початківців-фермерів особливо на селективних ринках (яєць та м'ясної продукції).

Серед основних напрямів державної підтримки малих форм господарювання під час війни та у повоєнний час, що дозволять реалізовувати економічний ефект від